

51

Gæster fra Himmelen

Skriftsteder: Matt. 17, 1-9.

Hjælp til studiet: *Den store Mester*, s. 286-289; *Fra Bibelens Skatkammer*, bind 8, s. 79-83.

Lektiens hovedtanke: Når vi er kede af det, vil Jesus hjælpe os til at blive glade.

Særlig for forældre

Den trøst, vi kan hente fra studiet af Guds ord og fra naturen, er en dejlig velsignelse til os. Denne tanke kan betyde en hel del for dit barn både nu og i fremtiden.

Speciel sang om at elske Jesus og om engle, der beskytter os.

- Søndag:** Tal sammen om på hvilke måder Gud har sendt budskaber — ved profeter, gennem prædikanter, gennem naturen, etc.
- Mandag:** Lad dit barn bygge en lille landsby af byggeklodser. Spred papir og andet affald i denne landsby. Lad derpå barnet rydde op. Diskuter forskellen.
- Tirsdag:** Tegn et bjerg. Derefter træer, klipper og en sky. Lad barnet genfortælle beretningen samtidig med at det tegner.
- Onsdag:** Tag om muligt barnet med på en tur op ad en stejl bakke. På den måde kan det bedre forstå, hvor trætte de tre disciple var. Hvis der ikke er nogen bakke i nærheden, kan en lang spadseretur have samme virkning. (Det vil være godt for jer begge to).
- Torsdag:** Genfortæl kort beretningerne om Moses og Elias, der drog til Himmelen. Du kan finde beretningen om Elias i 2 Kong. 2, 9-11. Beretningen om Moses er i *Patriarker og Profeter*, s. 243. 244.

Fredag: Besøg om muligt et børnehjem. Synet af alle de børn, som ikke har nogen forældre, skulle hjælpe barnet til at forstå, hvad det betyder at tilhøre nogen. Før dette over på, at Gud var stolt over sin Søn. Gør det klart for barnet, at du også er stolt af det og glad for, at han eller hun er dit barn.

Læs beretningen igen: Matt. 17, 1-9.

Udenadsvers: »Denne er min Søn, den elskede, i ham har jeg velbehag. Hør ham!« Matt. 17, 5.

Farvelæg en firkant hver dag for udenadsvers og studium af lektien.

Lektien

Dybt inde i Sydamerikas jungle boede der nogle mennesker, som aldrig havde hørt om Jesus. De var ikke onde mennesker, men de tilbad ikke Gud. De vidste ikke noget om ham. Men Gud vidste alt om dem, og han elskede dem. Han vidste også, at det ville vare længe, inden de kunne få besøg af en missionær. Han ville gerne, at de skulle være rede for Himmelen. Derfor gjorde han noget vidunderligt.

En nat kom der en engel og talte med høvdingen. Han fortalte ham om Gud. Han sagde, at høvdingen skulle lære sit folk at holde sabbaten. Han fortalte høvdingen, hvordan de skulle drage omsorg for deres legemer for at være sunde og raske. Han fortalte, hvordan de skulle tilberede en sund mad. Han fortalte, at de måtte holde deres huse rene. Ja, engelen fortalte Aukua, sådan hed høvdingen, mange, mange ting, som hans folk måtte gøre.

Den næste morgen kaldte Aukua alle landsbyfolkene sammen til et møde. Han forklarede dem, hvad engelen havde sagt til ham. Folket svarede straks, at de ville adlyde. De tog alt affaldet ud af deres hus og væk fra deres landsby. De byggede en kirke. De tilbad Gud på sabbaten.

Senere, da missionæren besøgte dem, spurgte han, hvorfor de gjorde alle disse gode ting.

»Åh, det har engelen sagt til Aukua,« sagde de.

Selv om vi ikke kan se englene, er de mange gange kommet til denne jord for at besøge mennesker. Men jeg ville gerne fortælle dig om nogle andre gæster, som kom fra Himmelen, da Jesus var her på jorden. De var ikke engle. De var mennesker.

Jesus og hans medhjælpere havde haft en travl dag. Det var snart aften, og de trængte til at hvile sig. Men Jesus havde andre planer med nogle af dem. Han kaldte Peter, Jakob og Johannes til sig. Han sagde: »Følg med mig!«

Jesus begyndte at gå op ad et bjerg. De andre mænd fulgte ham. Op og op gik de, højere og højere op. Disciplene var sikre på, at de ikke kunne gå et skridt længere. Hvorfor standser Jesus dog ikke, tænkte de. Men de sagde det ikke højt.

Til sidst sagde Jesus: »Lad os standse her.«

De trætte medhjælpere lagde sig straks ned. Men ikke Jesus. Han gik lidt længere og knælede ned for at bede. Et lille stykke tid lyttede Peter, Jakob og Johannes, idet Jesus talte med sin Fader. Men de blev mere og mere søvnige. Til sidst faldt de i en dyb søvn.

Jesus talte længe med Gud. Så pludselig kom der et strålende lys omkring ham til alle sider. Det var så strålende, at det vækkede de tre mænd.

Aldrig før havde de set Jesus se ud som nu. Hans tøj skinnede. Hans ansigt skinnede også. Overalt omkring ham var der lys.

Han talte til nogen. Disciplene så to gæster. Var de engle? De så ud som mennesker. Snart vidste disciplene, at den ene var Moses og den anden Elias.

Moses var død på en ensom bjergtop, hvor han på Guds befaling var gået op alene, da han var ved at føre Israels børn til Kana'ans land. Gud havde selv begravet ham der, og intet menneske kendte stedet. Men han var blevet opvakt fra de døde og var blevet taget til Himmelen for at leve sammen med sin Frelser.

Elias var ikke død, men var blevet taget til Himmelen i en ildvogn. Disse to mænd kom for at tale med Jesus og for at opmuntre ham inden de hårde prøvelser og hans korsfæstelse, alt det, der ville ske med ham, inden han kunne vende tilbage til Himmelen for at være hos sin Fader i herlighed.

Peter, Jakob og Johannes så en lysende sky dække Jesus og hans to gæster fra Himmelen. Så hørte de en stemme tale til dem ud fra skyen og sige: »Denne er min Søn den elskede. . . . Hør ham!«

Disciplene bøjede sig ned og dækkede deres ansigt. De var bange. De havde hørt Gud tale! De holdt deres ansigt dækket, indtil Jesus kom hen og rørte ved dem. »Vær ikke bange,« sagde han. »Rejs jer bare.«

De så op. Det var mørkt på bjerget. Moses var borte. Elias var borte. Lyset var borte. Jesus strålede og lyste ikke mere. Alt var, ligesom det havde været, da de tre mænd faldt i søvn. Gud havde ladet Peter og Jakob og Johannes se det vidunderlige syn, for at de kunne vide med sikkerhed, at Jesus var Guds Søn. Det var de sikre på nu. Havde de ikke selv hørt Gud sige det?

Jeg kan godt lide at tænke på, at Gud også gerne ville trøste Jesus. Jesus havde det så svært, da han levede på denne jord. Der var så mange mennesker, der sagde grimme ting om ham. Selv præsterne og lederne var onde imod ham. Mange gjorde nar af ham. Men ikke en eneste gang gjorde Jesus noget ondt mod nogen. Han var altid mild og venlig.

Jeg er glad for, at Gud sendte Moses og Elias for at tale med Jesus. De vidste mere om de vanskeligheder, Jesus havde, end englene. De havde levet her og vidste, hvor onde mennesker kan være. De vidste, hvordan de skulle hjælpe Jesus.

Jeg er også glad for, at Gud kom ned og fortalte dem, at Jesus er hans Søn. Det må have gjort Jesus godt at høre sin Fader tale. Det var noget i retning af når din fader siger til en eller anden: »Dette er min lille dreng,« eller »dette er min lille pige.« Din far er glad for, at du er hans barn. Gud er glad for, at Jesus er hans Søn. Derfor sagde han til de tre disciple på bjerget: »Dette er min elskede Søn.«

Han sagde noget mere til dem. Han sagde: »Hør ham!« Han ville gerne, at disciplene skulle lytte, når Jesus talte til dem. Han vil også gerne have os til at lytte. Gud taler til os fra Bibelen. Han taler til os gennem naturen. Fuglene, blomsterne, træerne, dyrene, alle sammen siger de: »Gud er kærlighed.« Jeg holder så meget af ham, gør du ikke også?

